

DEMETRIOS KONSTANTINOU VYZANTIOS

Η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ Ή Η ΚΑΤΑ
ΤΟΠΟΥΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Demetrios Vyzantios
Η Βαβυλωνία ή η κατά
τόπους διαφθορά της
ελληνικής γλώσσης

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=34283232

Η Βαβυλωνία ή η κατά τόπους διαφθορά της ελληνικής γλώσσης /
Κωμωδία εις πέντε πράξεις·

Содержание

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ	4
ΠΡΑΞΙΣ Α'	6
ΣΚΗΝΗ Α'	6
ΣΚΗΝΗ Β'	9
ΣΚΗΝΗ Β'	10
ΣΚΗΝΗ Δ'	17
ΣΚΗΝΗ Ε.'	19
ΣΚΗΝΗ ς'	22
ΣΚΗΝΗ Ζ'	26
ΣΚΗΝΗ Η'	29
ΣΚΗΝΗ Θ'	31
ΣΚΗΝΗ Ι'	32
ΣΚΗΝΗ ΙΑ'	34
ΣΚΗΝΗ ΙΒ.'	36
ΠΡΑΞΙΣ Β'	37
ΣΚΗΝΗ Α'	37
Κонец ознакомительного фрагмента.	38

D. K. Vyzantios
Η Βαβυλωνία ή η κατά
τόπους διαφθορά της
ελληνικής γλώσσας /
Κωμωδία εις πέντε πράξεις
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ανατολίτης.

Πελοποννήσιος.

Χίος.

Κρης.

Κύπριος.

Αλβανός.

Λογιώτατος.

Ξενοδόχος.

Χίος.

Αστυνόμος Επτανήσιος.

Γραμματεύς της Αστυνομίας.

Στρατιώται της Αστυνομίας.

Κανέλλα, ερωμένη του Κρητός.

Γαρούφω, γραία τροφός της Καννέλας.
Ιατρός αμαθής.

Η Σκηνή παρίσταται εις Ναύπλιον.

ΠΡΑΞΙΣ Α'

ΣΚΗΝΗ Α'

(Ξενοδοχείον όπου εισέρχονται εν τη Σκηνή)
Ανατολίτης και ο Ξενοδόχος.

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν). Λοκάντα, λοκάντα λεάνε, άκουγα, άμα τι πράγμα είναι ντεν ήξευρα.... πρώτη βολά γλέπω – εντώ πέρα ούλο αλά φράγκα είναι ψιλλολογιά κομμένα – υ σουφράδες, τζανάκια, τζομπλέκια, ποτήρια! ούλα σειρά είναι δουζδιζμένα ¹ – άμμα φαγιά, τίποτα – τσιμπούκια όχι – καφφέ μαφφέ, όχι – γιατάκι τίποτε – μαξιλάρια φιλάν φαλάν, ντεν έχει – αμέ σα μετύση κανένας πού τα ιξαπλωτεί για; – άιδε μπακαλούμ ². – τώρα πγια μπήκα που μπήκα – αρτίκ ντροπής είναι να γυρίσω πίσου – γένηκε το γένηκε – κανένα ντε γλέπω – πιόνα να φωνάξω για; (φωνάζει) έί – Λοκάντατζι – ε Λοκάντατζη – έί ύστερα; δεν ακούγει – ν' άμπη και κανένας να ικλέψη ούλα αυτά, κανένας δεν γλέπει – (φωνάζει) έί Λοκάντατζη – λαιμός μου ιξεσκίστηκε άνταμ! ³.

¹ Θέμενα εν τάξει

² Ας ίδωμεν

³ Άνθρωποι

ΞΕΝ. Καλέ σεις! ποιος μιλά μέσα; εν ακούτενε; ίντα θέτενε να σας χαρώ;

ΑΝΑΤ. Άνταμ! τρεις ώραις είναι φωνάζω, φωνάζω, κανένας ντεν ακούγει....

ΞΕΝ. Κι' ίντα θέτενε;

ΑΝΑΤ. Εντώ πέρα τι είναι;

ΞΕΝ. Λοκάντα.

ΑΝΑΤ. Έι! εντώ πέρα απ' ούλα είναι, άμμα φαγιά ντε γλέπω· τι τρώνε εντώ για;

ΞΕΝ. Είστε κι' άλλη βολά φερμένος άματις σε λοκάντα;

ΑΝΑΤ. Όχι.

ΞΕΝ. Δίκι' όχετεν άματις – κι' ε γλέπετεν την λίστα;

ΑΝΑΤ. Τι τα πη λίστα;

ΞΕΝ. (Τω δίδει τον κατάλογον των φαγητών) ορίστε· εδώναι γραμμένα τα φαγιά που ούχουμεν.

ΑΝΑΤ. Αυτά είναι γραμμένα φιράγκικα – εγώ ντε μπορώ ντιαβάσω.

ΞΕΝ. Ρωμαίικα ναι γραμμένα, μόν' εσείς εν τα βγάνετεν θέτενε να σας τα διαβάσω;

ΑΝΑΤ. Ναι, τζάνουμ ⁴ ντιάβαστο ν' ακούσω.

ΞΕΝ. Βραστό βουδινό.

ΑΝΑΤ. Εγώ άρρωστο ντεν είμαι, ντε τέλω.

ΞΕΝ. Εντράδα, κιοφτέδες, γουβορλάκια, ντολμάδες, γιαχνί μακαρόνια, ατζέμ πιλάφι.

⁴ Ψυχή μου

ANAT. Α ιστέ ⁵. τούτο είναι καλό φαί· κατάλαβα αρτίκ
⁶, κατάλαβα – φτάνει σε πγια – ό,τι υρέψει κανέννας τον
εφέρνεις;

ΞΕΝ. Και του πολιού το γάλας να γυρέψη φέρνω το.

ANAT. Άφεριμ, άφεριμ ⁷ κι' εγώ ετούτο τέλω – · τζάνουμ,
όνομά σου πώς το λένε;

Ξεν. Μπαστιάς δούλος σας

ANAT. Να ζήσης τζάνουμ μισέ Μπαστιά, παστουρμά ⁸
καϊσερλίδικο έχεις;

ΞΕΝ. Έχω να σας χαρώ, κι' αφ' το φίνο....

ANAT. Εμένα φκιάσε με παστουρμά με τ' αυγά, κρομύδι
μπόλικο, πιπέρι μιπέρι. εσύ ξέρεις πλια, καρδιά μου εκείνο
ύρεψε ζέρεμ. ⁹

ΞΕΝ. Ένοια σαι, να σας χαρώ. και σας το φτιάνω κατά
πως θέτενε και καλήτερα.. καθήστεν τώρη.

⁵ Ιδού

⁶ Πλέον

⁷ Εύγε

⁸ Κρέας ξηρόν τεταριχευμένον

⁹ Διότι

ΣΚΗΝΗ Β'

Πελοποννήσιος και ο Ανατολίτης.

ΠΕΛ. (Εισέρχεται και χαιρετά τον Ανατολίτην) ώραν καλή της αφεντιά σας.

ΑΝΑΤ. Καλώς το, καλώς το – κάτζει.

ΠΕΛ. Έχετε την εφημερίς;

ΑΝΑΤ. Φημερίδα τέλεις;

ΠΕΛ. Νέσκει – την εφημερίς της Ελλάς.

ΑΝΑΤ. Κύταξ' εκεί πέρα, τραπέξι απάνω κάτι χαρτί είναι – σακίν να μην ήναι εφημερίδα;

ΠΕΛ. Μάλιστα – (λαμβάνων από μίαν τράπεζαν την εφημερίδα, αναγνώσκει καθ' εαυτόν).

ΑΝΑΤ. Έι ύστερα; εσύ μονάχο σου ντιαβάζεις μονάχο σου ακούς – ντε λες κι' εμένα; κανένα χαβαντήσι ¹⁰, γράφει εφημερίδα;

ΠΕΛ. Τέλος πάντων οι βασιλείαδες αποφασίσανε να λευτερώσουνε την Ελλάς – πάει – τον ξωρκίσανε πγια τον μαγκούφι το Μπραΐμη.

ΑΝΑΤ. Έτσι γράφει φημερίδα; για να δγιω. (παρατηρεί την εφημερίδα χωρίς να την αναγνώση) έι αρτίκ ιψέματα σώτηκε πγια – λευτεριά ήρτε.

¹⁰ Νέαν είδησιν

ΣΚΗΝΗ Β'

Χίος, Κρης, Αλβανός, Λογιότατος, Κύπριος, (εισέρχονται όλοι ομού.)

ΧΙΟΣ. Καλέ σεις μάθετεν τα μαντάτα; ήκαψαν την αμάδα του Μπραΐμη στο Νιόκαστρο...

ΑΝΑΤ. Ποιος έκαψε; αλήτεια;

ΧΙΟΣ. Κ' έ γλέπετεν τα τζάγκιά μου ¹¹ π' ούν όλο λάσπες π' ούτρεχα να μάθω; ε σας χορατεύω, να χαρώ την τζάτζα μου.

ΠΕΛ. Ναΐσκε, τα σωστά λέγει· είναι – να, το γράφει και στην εφημερίς.

ΛΟΓ. (Λαμβάνων την εφημερίδα εις χείρας) νέαι τινές αγγελίαι γεγράφονται.

ΠΕΛ. Νέαι, και νέαι – πάγει ο Μπραΐμης πίσω τον ήλιο.

ΛΟΓ. Πώς δε; ηλευθέρωτε Ελλάς;

ΑΝΑΤ. Ιστέ μόσκοβο, φραντζέζο, εγκλέζο, έκαψε καράβια Ιμπραΐμ πασά, βέρσελαμ ¹², ντε ντιαβάζεις φημερίδα : εσύ είσαι Λογιώτατο.

ΛΟΓ. Οι στόλοι των δυνάμεων;

ΑΝΑΤ. Τί λες, άνταμ, κύριε των δυνάμεω; σαρακοστή ακόμη ντεν ήρτε.

ΑΛΒ. Πρα τι χαμπέρι ορέ;

¹¹ Υποδήματα

¹² Τετέλεσθαι

ANNAT. Καινούργια χαβαντήσια.

ANAT. Πλιάτζικα ¹³ ορέ;

ANAT. Πλάτζα μάτζκα ντε είναι· μόσκοβο άνταμ φραντζέζο, εγκλέζο, έκαψε καράβια Ιμπραΐμ πασσά – άκουσες τώρα;

ΑΛΒ. Πρα, πού να το κάψης το καράβγιες; στο Κότρο;

ANAT. Τι τα πη κότρο;

ΧΙΟΣ. Στην Κόρθο άματις θε να πη – όσκαι, στο Νιόκαστρο.

ΚΡΗΣ. Έμαθα το δα κι' εγώ· πούρι δεδίμ.

ΧΙΟΣ. Εμαθετέν το κι' εσείς;(προς τους άλλους)γλέπετεν; ε σας ήλεγα γώ, κ' έμου πιστεύετεν; τώρη πλια πρέπει να ξεφαντώσουμεν.!

ΠΕΛ. Τώρα ναι, χρειάζεται να κάμουμε ένα γλέττι.

ANAT. Τι; τζουμπούσι; άιντεν τε!!! άμμα να κάτζουμε όλοι σ' ένα σουφρά.

ΧΙΟΣ. Ναίσκε όλοι να κάμωμεν μίαν παρέγια με το ρεφενέ μας. ¹⁴.

ΛΟΓ. Και δη ευθημητέον σήμερα, και πανηγυριστέον την της Ελλάδος παλιγγενεσίαν καγώ μεθ υμών.

ANAT. Κάτησε κι' εσύ μαζύ μας σουφρά ¹⁵. Λογιώτατε.

ΛΟΓ. Έγωγε.

¹³ Λάφυρα

¹⁴ Έρανον

¹⁵ Τράπεζαν

ΑΝΑΤ. Τζάνουμ, Λογιώτατε μπαμπά σου ¹⁶. γλώσσα γιατί ντε μιλάς;

ΛΟΓ. Την των προγόνων διαλέγεσθαι χρη.

ΑΝΑΤ. Εγώ χρη μη, γόνω μόνω, ντε ξέρω, γιατί ντε μιλάς ρωμαίικα έριφ;

ΛΟΓ. Ταύτην γαρ και μεμάθηκα.

ΑΝΑΤ. Όρσε κι άλλο!!! εγώ λέω. γιατί ντε μιλάς ρωμαίικα, εκείνο με λέει μεμανάτηκα πανάτηκα – αν μπορής κατάλαβε πγια.

ΧΙΟΣ. Καλέ, ίντα θα κάμουμεν τώρη; εν καθούμεστεν πλια;

ΑΛΒ. Πώς να το κάνης αδαλέτι ¹⁷ μαζή ορέ.

ΑΝΑΤ. Ναι, ούλοι σ' ένα σουφρά να κάτζουμαι τζάνουμ.

ΑΛΒ. Χα, χα, χα, καλό είναι έτζι, ορέ.

ΚΥΠ. Σα θα κάτζουσιν ούλοι τούτοι να φάσιν τρώω κ' εώ. Να διαβάσουμεν τώρη τη λίστα, να δγιούμεν ίντα φαγιά μας έχει – Λογιώτατε, διαβάστε την εσείς τη λίστα· (τω δίδει τον κατάλογον), (αναγινώσκει) σούπαν από κολοκύνθια, βραστόν βούδιον, εντράδαν, κιοφτέδας, δολμάδας, – (αφίνει τον κατάλογον) ταύτα τουρκιστί εγγέγραφα, το άπερ δη και ιλιγγιά με αναγινώσκοντα (προς τον Κύπριον) ανάγνωθι ουν συ Κύπριε.

ΚΥΠ. (αναγινώσκει) Πουρέκιν, κεπάπιν, καταΐφιν, ψωμίν, κρασίν, τυρίν, ψάριν ψητό, ψάριν βραστό, φρούττα,

¹⁶ Πατρός

¹⁷ Μεγαλοπρέπεια

και ποκλαβάτην.

ΑΝΑΤ. Άνταμ. μπακλαβά πες το – (προς τον Ξενοδόχον)
άμε ντικό μου παστουρμά;

ΞΕΝ. Ότοιμος είναι να σας χαρώ

ΑΛΒ. (προς τον Ξενοδόχον). Πρα, ορέ Λοκάντα.. πω, εσύ
ορέ, Λοκάντα, προτζέσι ορέ, δεν έχει;

ΞΕΝ. Ίντ' αν αυτό το προτζέσι;

ΑΛΒ. Πρα να το πέρνης συ ορέ σικότι, να το βάνης ς'
το κιομλέκι ¹⁸ να το ρίχνης και πολύ πολύ σκοδάρι πρα να
το τρίβης μέσα, και ψύχα ψύχα κουραμάνα ¹⁹ να το κάνης
αδαλέτι.

ΞΕΝ. Θέτεν το άματις να σας το φτιάξω;

ΑΛΒ. Πρα να το ζήσης ορέ – χα χα χα, να το φκιάνης, πω
κι' εγώ να το πληρώνης ούλα βενετίκες.

ΞΕΝ. Οχουνούς ²⁰ σας το φιτάνω (καθ' εαυτόν) ούργιος ²¹
είν' και τούτος στην πίστι μου.

ΛΟΓ. Άξον δε καμοί πλακούντα, τον και μάκαρες
ποθέουσιν.

ΑΝΑΤ. (προς τον Ξενοδόχον) Μισέ Μπαστιά – έλα – έλα
– Λογιώτατο μακαρόνια τέλει.

ΛΟΓ. Ουχί, αλλά πλακούντα και είρηκα τον και
μάκαρες..

¹⁸ Χύτραν

¹⁹ Στρατιωτικόν ψωμί

²⁰ Ευθύς

²¹ Ανόητος

ΑΝΑΤ. Ιστέ μακαρόνια, για εσύ καμήλα είσαι να φας χαμούρι ²² άνταμ; ντεν τρωσ ντολμά σαν το γρόντο μου, κιοφτέ σαν το παπούτζι μου, μόνε μακαρόνια ύρεψες.

ΛΟΓ. Ουκ έγνωνκας.

ΑΝΑΤ. Έγνωκας μέγνωκας ντεν έχει αρτίκ' εσύ καλό φαί ποιο είναι ντε ξέρεις (προς τον Ξενοδ.) μισέ (καθ' εαυτόν) αλλάχ τζιζά βερσίν ²³ ούλο ιξεχνώ όνομά του – α Μπαστιά – ήύρα – μισέ Μπαστιά, ζτιμπούκι ντεν έχεις εντώ πέρα.

ΞΕΝ. Έχω να σας χαρώ ορίστε (τω δίδει).

ΛΟΓ. Άγε δη μοι και τριχείας τεταριχευμένους συν οξυγάρω τε και ελαίω.

ΞΕΝ. Ίντ' άπατεν;

ΠΕΛ. Τριχαίς γυρεύει να τον δέσουνε – μοιάζει μουρλάθηκε ο κουρούνης.

ΞΕΝ. Καλ' αλήθεια κουζουλαθήκετεν ²⁴ και θέτενε να σας δέσουμεν; κι' ως πόσαις οργειαίς της θέτενε ν' άναι;

ΛΟΓ. Ούμενον αλλά τριχείας και δη έφην, τους και σαρδέλας βαρβαριστί καλουμένους

ΞΕΝ. Κι' ε λέτενε να σας φέρω σαρδέλαις, μόνε λέτεν τριχιαίς; (καθ' εαυτόν) κι' εν είν' κουζουλός ²⁵ τώρη να χαρώ την τζάτζα μου, για δέσιμο σας έχω κι' έννοια σας.

ΛΟΓ. Και δη άγαγέ μοι και σωλήνα.

²² Ζυμάρι

²³ κακόν τι να τω δώση ο Θεός

²⁴ Τρελλαθήκετε

²⁵ Τρελός

ΞΕΝ. Εν ηφέρανε σήμερις σουλήνες – χάβαρα έχουνε θέτεν τα;

ΛΟΓ. Ουχί άλλα καπνοσύριγγα....

ΑΝΑΤ. (προς τον Ξενοδόχον) σύριγγα υρεύει λογιώτατο σφίξι έχει.

ΛΟΓ. Ουκ, αλλά το νικοτιανάγωγον, είρηκα, αμφί τη χοάνη και τη νικοτιανοπήρα.

ΑΝΑΤ. Σακίν ²⁶ τζιπούκι τέλεις κι' εσύ, ζέρεμ τζιμπούκι μου πολύ κυττάζεις.

ΛΟΓ. Και μάλα γε, καπνιστέον και γαρ.

ΑΝΑΤ. Άι μπουταλά ²⁷ άι.. και δε λες τζιμπούκι, μόνε ανακάτωσες ούλα τα πράγματα· σουλήνες μουλήνες, συρίγγαις, μυρίγγαις πολύ σασκινη ²⁸ άνθρωπο είσαι να συμπατήσης.

ΚΥΠ. (προς τον Ξενοδόχον) φέρε κι' εμένα απ' εκείνο το πώς το λέσιν.

ΞΕΝ. Ίντα λέσι θέτενέ κι' εσείς πάλι.

ΚΥΠ. Χαλλούμιν.

ΞΕΝ. Ίντ' αν τούτο το χαλλούμιν πάλις πρώτη βολλά τ' ακούγω, να χαρώ τον πάη μου.

ΚΥΠ. Το χαλλούμιν είν' τυρίν που τρώσιν το (καθ' εαυτόν) πίσσαν ν' άχης – ένα κουφφίνιν είχασιν στο παζάρι, και πουλάγασίν το.

²⁶ Μήπως

²⁷ Ανόητε

²⁸ Ηλήθιος

ΞΕΝ. Εν το ξέρω, κι εν έχω κι' εν τ' άκουσα ποτές μου,
(καθ' εαυτόν) καλέ τούτοι του διαβόντρου οι γυιοί να μου
πιπιλήσουνε θένε το νου (αναχωρούν).

ΣΚΗΝΗ Δ'

Χίος και οι λοιποί.

ΧΙΟΣ. Κι' εν τρώμε πλοιά.

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν) να τρώμε, άμμα δικό μου παστουρμά ντεν ήρτε – να να μύρισε, μύρισε, – αλλά αλέμ²⁹ έφκιασε.

ΞΕΝ. Ότοιμα να σας χαρώ όλα.

ΑΛΒ. Πρετζέσε ορέ λοκάντα.

ΞΕΝ. Κι' εν ακούτεν που χτυπά το σκορδοστούμπι, στα μάτια των οχτρώ μας; εκείνο φτιάνει, κι είν' ότοιμο (το φέρει).

ΑΛΒ. (προς τον ξενοδόχον) χα, χα, χα, ορέ αδαλέτι – πρα να το ζήσης εσύ ορέ εσύ = τώρα ορέ να το δίνης και μπαχτζήσι³⁰ (βάλει το χέρι εις τον κόλπον του και ζητεί να εύρη χρήματα αλλά δεν ευρίσκει), φτου αλλά Μπελιά βερσίν³¹ ορέ νούκο χόνδρο³² πω στέκα – εσύ ορέ – ψύχα παρά να λύνης το κεμέρι³³ (προσποιείται ότι θα λύση την ζώνην του).

ΞΕΝ. Έννοια σας τώρη – αφήτεν κ' ύστερης πλερώνεται μια κοπανιά.

²⁹ Ίσως

³⁰ Δώρον

³¹ Ο Θεός κακόν να τω δώση

³² Δεν είναι χρήματα

³³ Εσχάτην ζώνην

ΧΙΟΣ. Τώρη πλια να ξεφαντώσουμε.

ΞΕΝ. (φέρει τον παστρουμάν) ορίστε να σας χαρώ μισέ χαντζή το παστρουμά σας, κατά πώς τον θέτενε – ε θε πολύ λεμόνι – έφτιαξά σας πράγμα που να τρώτεν, και να πιπιλίζεται τα δάχτυλά σας·

ΑΝΑΤ. Ωχ, ωχ, ωχ, άφεριμ ³⁴ μισέ Μπαστιά, άφεριμ, παστρουμά ένα χασνέ ³⁵ αχρήζει – τιρ όλ ³⁶ (τρώγουν).

³⁴ Εύγε

³⁵ Θησαυρόν

³⁶ Ευτύχει

ΣΚΗΝΗ Ε.'

Χοίος και οι λοιποί.

(Ο Χοίος μεθύσας ατακτεί, συντρίβει τα εν τη τραπέζη, και ζητεί όργανα μουσικά.)

ΧΟΙΟΣ. Βάρτε να πγιούμε δαόντρου κουλούκια (πετά έν ποτήριον.)

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν). Χιώτι μέτυσε – να.... τζάκισε ποτήρι – να.

ΧΙΟΣ. Ωχού!!! (πετά το καλπάκι του).

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν) μέτυσε α τζανούμ – λόγια ντε τέλει – να, πέταξε καλπάκι του χιώτη πριχού να πγη είναι κομμάτι τρελό, άμα όντας μετύση κιόλας αρτίκ μπιτούν ³⁷ μπιτούν τρελό γίνεται..

ΧΙΟΣ. (αρπάζει το κάλυμα της κεφαλής του Ανατολίτη και το πετά)

ΑΝΑΤ. Έι ύστερα; δικό σου καλπάκι πέταξες, δικό μου σαρίκι ³⁸ τι τέλεις που πετάς για, ντιπ τρελό είσαι ζάβαλι....

ΧΙΟΣ. (αρπάζει το κάλυμμα της κεφαλής του Πελοποννησίου ομοίως).

ΠΕΛ. Τήραξε κει χάμω καμώματα του μαγκούφι· πέταξε το κεφαλογιούρι μου, και το συγκύλισε, όσο που με τ' όχρισε.....μπα να ρέψης μουρλέ με τα καμώματά σου

³⁷ Όλως δι' όλου

³⁸ Κάλυμμα

αλήθεια.

ΧΙΟΣ. (αρπάζει την σκούφια του Λογιωτάτου και την βλέπει, στρέφων αυτήν πανταχόθεν), (προς τον Λογιώτατον) εν πετάς κι' συ διαβόντρου γυέ το καλούπι σου, π' ούναι γιομάτο, γάσσα; ούφου.... ούφου (την πετά).

ΛΟΓ. Του χάριν κοκοήθως πράττεις; και δη τιμωρητέον σε κοκοηθείας ένεκα.

ΧΙΟΣ. Φέρτεν τώρα τα συμάρματα – ωφού.

ΑΝΑΤ. Τι τα πη συμάρματα; εσύ τρελάτικες άνταμ.

ΧΙΟΣ. Βγιολλιιά, διαβόντρου μισέ χαντζή – ωχού – βγιολλιιά, λαγούτα... (φωνάζει) ωχού – και φέρτεντα γλίγορις – ήσκασα, φέρτεντα – συντρίβει άλλο έν ποτήριον.

ΑΝΑΤ. Ετούτος ούλα να τα τζακίση αγάλλια αγάλλια.... εγώ είπα.. α τζανούμ χιώτη τρελό είναι, μέτισε κιόλας, αρτίκ τίποτα ντε τ' αφίσει σουφρά απάνω, ένα ένα ούλα τα τσακίσει.

ΞΕΝ. (προς τον Χίον) μισέ Μπουρλή;

ΧΙΟΣ. Τι και;

ΞΕΝ. Εν είναι – σιμάρματα

ΧΙΟΣ. Κι' αμέ διαβότρου γυέ, κι' εν έχεις πούπετις μαθέ, κι' εν είν' καμιά λύρα, καμιά σφυρίχτρα.

ΑΝΑΤ. Μπρε καμπα ζουρνά ³⁹ μπιλέμ ντεν έχει.

ΞΕΝ. Εν είναι – εν είναι.

ΧΙΟΣ. Παίζουμεν τα κουτάλια και τραγουδούμεν κιόλας – (προς τον

³⁹ Σάλπιγξ των γύφτων

Πελοποννήσιον) βρε διαβόντρου Μωραΐτη ε λένε
κανένα τραγούδι;

ΠΕΛ. (καθ' εαυτόν) ου να χαθής ντε μορλούλιακα, – τι
κακό ζακόνι ⁴⁰ που τ' όχουνε τούτ οι χιώτες, σα μεθύσουν,
μουρλένονται από μιας, και δε ξέρουνε τι κάμουνε – χάσου
δε μουρλέ, αλήθεια κι' απ' αλήθεια!!!

ΧΙΟΣ. (Κεντά τον Πελοποννήσιον με την χείρα του,
και πήτεν τώρη, πήτεν, καλέ πλια ένα τραγούδι (πετά έν
πιάτον), και φωνάζει, ωχού!!!

ΠΕΛ. Κόρακας ντε μαγκούφι – μ' έσκιαξες με τα
σκουξίματά σου – τι σκούζεις- σα μουρλός και με
σπρώχνεις; (προς τους άλλους) να πούμετε όλοι απ' όνα
τραγούδι, για να γλυτώσουμ' απ' αυτουνού του μουρλού τα
χέργια (προς τον Χίον αρχίνα δε, κόφ' το σβέρκο σου!

⁴⁰ Ιδίωμα

ΣΚΗΝΗ 5'

(Καθείς εξ αυτών λέγει από έν τραγούδι κατά το έθος της πατρίδος του).

ΧΙΟΣ. Και λέτεν να κάμω γώ την αρχή; ας πω πλια έναν, μα θα πήτεν κι' σεις ύστερις απ' όνα (τραγωδεί).

» Σ' ώριον περιβολάκι με τ' άνθη στολισμένο,
» μιαν άνοιξι διαβαίνω να παρηγορηθώ.

(προς τους άλλους) πιάτεν το ίσο, διαβόντρου γυιοί, κάμετεν εσείς το γάδαρο – ω, ω, ω.

ΟΛΟΙ. Ω, ω, ω, ω.

ΧΙΟΣ. (Εξακολουθεί)

« Να ξεφαντώσ' ο νους μου από » τοις λογισμούς μου, γιατί με βασανίζουν τα » κάλλ' οπού θωρώ.

ΟΛΟΙ. Ω, ω, ω, ω.

ΧΙΟΣ. Και κάμετέτονε καλά το γάδαρο – ω, ω, ω, εν ηξέρετεν τα ψαρτικά πα, βου, ζαζά, και ζα να γενήτεν; – (εξακολουθεί) θωρώ μια περιστέρα, κι' επότιζεν τα δένδρη, απέ το κρυό νερό, – ωχού τζάτζα μου κουζουλάθηκα!

ΟΛΟΙ. Ω ω, ω, ω, ω.

ΧΙΟΣ. Πήτεν τώρη κι' άλλος – (προς τον Ανατολίτην) ελάτεν τώρη εσείς, μισέ χαντζή, πήτεν πλια (μεγαλοφώνως), πήτεν – πήτεν —

ΑΝΑΤ. Σώπα να διούμε, άι ντελί ζιρζόπ ⁴¹ ντικό μου

αράδα είναι; χάιδε ας πω πλια. (τραγωδεί).

» Τε ν' αρχηνήσω α ντουτούμ ⁴². » να σε παινέσω α κουζούμ ⁴³. » ντουτούμ όσον κρατ' ο σεβτάς ⁴⁴. » το ντούλο σου μην το ιξεχνάς.

(προς τους άλλους) τραβούντι, τραβούντι, ιστέ αυτό είναι – ντε είναι καλόν; ηξέρω κ' άλλα ακόμα, άμα φωνή μου πιάστικε – βήχα έχω πολύ – απόψι ούλη νύκτα γκούχου, γκούχου το πήγαινα – μεγάλος άστρος βγήκε, εγώ ακόμα έβηχα, κατόλου μάτι μου ντεν ισφάλιζα – γιόξαμ ⁴⁵ έλεα τραβούντια οπού ούλοι ν' απομείνεται ιξεροί απέ το μακάμι ⁴⁶ ίλεμ ⁴⁷ ν' άναι νύχτα, και να άχης φορτωμέναις ένα κατάρι ⁴⁸ ντεβέδαις αράντα, και εσύ απάνου ς' το γκαϊτούρι να τραβουντίξης και να πηγαίνης – ωχ – (προς τον Πελοποννήσιον) έί, Μώραλη πραγματευτή – τώρα ντικό σου αράντα ήρτε, πες το τώρα.

ΠΕΛ. (τραγωδεί)

« πέντε πο, μωρ' πέντε πο, πέντε

» ποντικοί βαρβάτοι, πέντε ποντικοί βαρβάτοι, μου

» χαλάσαν το κρεββάτι, κι' άλλοι τρεις μωρ' κι'

⁴² Είδος ψυτακού

⁴³ Αρνίον μου

⁴⁴ Έρος

⁴⁵ Άλλος δε

⁴⁶ Μελωδία

⁴⁷ Μάλιστα

⁴⁸ Σειρά

» ἄλλοι τρεις, κι' ἄλλοι τρεις μουνουχισμένοι ⁴⁹ μου
» το σιάχναν οι καϋμένοι – (προς τον Κρήτα) ἔλα.

Κρητικέ, πέσε και συ τώρα ένα.

ΚΡΗΣ. (τραγωδεῖ) « ἔπαρ εσύ την λύρα σου κι' εγώ τον

» ταμπουρά μου,

» ν' ακούσης ντα θε να σου πω, π' ὄχω μέσ' την

» καρδιά μου.

» ὄντας σε πρωτογάπησα, ἦτανε ραμαζάνι,

» κι' ἐκόλλησ η ἀγάπη μου σα μέλη στο σαχάνι.

πούρι, πούρι, πούρι,

πούρι, ἔχεις κούτελο και μούρι.

(προς τους ἄλλους) ν' ἄχα δα ντεδίμ ⁵⁰ και τη λύρα μου
ομάδι, διαλέ τον ένα σας π' ούθελε ν' αύγη προστάς μου.

ΑΛΒ. Πω να το λες, ορέ κι' εγώ ψύχα τραγουδίαίς...

(τραγωδεῖ).

» τρία πουλακίαίς κάθουνταις το Διάκο στο ταμ-

» πούργια – τ' ὄνα τηράει την Ρούμελη, γιου —

» και τ' ἄλλο το Δερβένιαίς – το τρι, μωρέ, το

» τρι, το τρίτο το καλήτεραις, ουχ – μηργιολο-

» γάει και λέει – πού είσαι γιου γιόνα, μωρέ γιό-

» να – (προς τους ἄλλους) πω ν' ἄχες ορέ ψύχα

» και το λιονκάρι να το βάργαις – πω να το λέ-

» νε τα κρικόνια ⁵¹ να το λγέπης ορέ χαβά ⁵².

⁴⁹ Ευνουχισμένοι

⁵⁰ Είπα

⁵¹ Οι ψοχογιοί

ΚΥΠ. Σαν τ' άπασιν όλοι ας πω κι εώ. (τραγωδεί) »
γιομίντζο το γαλούνιν ⁵³ μου καπνόν που το » πουντζίν μου
λαμπρόν ⁵⁴ που το φλαντζίν ⁵⁵ μου – αχ μαρ- » γιώλισα!

ΑΝΑΤ. (Φωνάζει) ντι ι ι ι ι ι χάϊδε – (καθ' εαυτόν). Χιώτη
είπα μέτυσε, άμμα κι' εγώ πираκάτου ντεν πηγαίνω – μέτυσα
α τζανούμ – μέτυσα – αρτίκ πολλά λόγια ντεν τέλει.

⁵² Ήχον

⁵³ Τζιπούκι

⁵⁴ Φωτιάν

⁵⁵ Σηκώτι

ΣΚΗΝΗ Ζ'

Ανατολίτης και ο Λογιώτατος, έπειτα οι λοιποί.

ANAT. (προς τον Λογιώτατον σκεπτόμενον) ολάν λογιώτατε – σιού – εσένα λέω – με σασκιν σοφτά ⁵⁶ – λογιωτοτοτοπώτατε – ντεν ακούς; – τι συλλογίεσαι ολάν σαν Αρμένη πατέρα σου πέτανε; ντεν τραβουντίζεις κι' εσύ.

ΛΟΓ. Ουκ έμαθον άδειν, ει μη ύμνους.

ANAT. Εσύ πες, και πες ύμνος – (προς τους άλλους.) τζάνουμ σωπάτε τώρα λογιώτατος ύμνος τα πη, ν' ακούσουμε ντε!!

ΛΟΓ. (άδει μεγαλοφώνως) ΖΕΥ!!!!

ANAT. Με τρόμαξες άνταμ..

ΛΟΓ. (εξακολουθεί) Ζευ μακάρων, και ανθρώπων συ μόνε γονεύ, ύψιστε σταθμεύ και διανομεύ. —

ANAT. (καθ' εαυτόν εμπαιζων τον Λογιώτατον) ευ μακαρόνια ευ, Ζευ μακαρόνια Ζευ – τζάνουμ ερίφι καρτιά μακαρόνια τέλει, ντε βαζγεστίζει ⁵⁷.

ΛΟΓ. (εξακολουθεί) επίτριψον, επίτριψον τους σε κατηγορούντας.

ANAT. (προς τον Λογιώτατον) τ' όσωσες; τούτο είναι ύμνος γιοξαμ έχει κι' άλλο ακόμα; άι καχπόγλου ⁵⁸ άι, κι

⁵⁶ Τουρκοσχολαστικέ

⁵⁷ παραιτεί

⁵⁸ Υιέ πόρνης

εγὼ τάρειπα ὕμνος, κάτι μεάλo πρᾶγμα εἶναι εἶπα – τούτο
ένα Ζευ μεάλo μεάλo κόπτησε ⁵⁹ τρόμαξα, ὕστερα ἀρτίκ ευ,
Ζευ, μακαρόνια εἶπεσ, στα υστερνά τρίψε και κακά εἶπεσ –
ἀφεριμ – ταμάμ ὕμνος – και του χρόνου – (πέρνει ἐν κομμάτι
μπουρέκι) ἐλα τῶρα, Λογιώτατε ἀνοιξε ιστόμα σου.

ΛΟΓ. Ου χωρεῖ το στόματί μου.

ΑΝΑΤ. Ντε κιωπώγλου, χωρεῖ ντε χωρεῖ εγὼ τα χῶσω –
ἀ – ἀνοιξε ιστόμα σου λέω.

ΛΟΓ. Ἰδού.

ΑΝΑΤ. Ἰντού μιντού ντεν ἔχει – κατάπιε το οὔλο μια
βρούκα, ντε.

ΛΟΓ. Ουχ ἐκὼν μεν, καταπιῶ δε, και δη τι ποιητέον;
ἀνακτέον των πάντων.

ΧΙΟΣ. Καλέ σεις λογιώτατε που ξέρετεν τα λιανικά, σέν-

» τε μέντε κουντουσέντε,

» και των ἀλλωνών μισέντε»

ξέρετεν ἴντα θα πη;

ΛΟΓ. Ου.

ΧΙΟΣ. Ούσας κι' ο μισέ Περής ἀντάμα· (προς τους
ἀλλους) κι' ἐ χορεύομεν ἀματις;

ΠΕΛ. Να χουρέψουμε.

ΑΝΑΤ. Ἄιντε ντε σηκωτήτε....

ΟΛΟΙ. Να χουρέψουμε.....(χορεύουν).

ΧΙΟΣ. (φωνάζων) βάρτεν κρασί ς' τα ποτήργια να
πγιούμενε – (πέρνει ἐν ποτήριον) (προς τους ἀλλους) πάρτεν

⁵⁹ Ορμητικῶς ἐξήλθεν.

κι' εσείς απ' ένα – αι βίβα – ς' την υγιά μας καλή για – στην υγιά της λευτεριάς.

ΟΛΟΙ. (πέρνουν από έν ποτήριον) αι βίβα!

ΑΝΑΤ. Σία λευτερία.

ΠΕΛ. Εις υγείαν της, αι βίβα της – χαιράμενοι.

ΟΛΟΙ. (κτυπώντες τα ποτήρια) αι βίβα!

ΑΛΒ. Για το λευτεριά ορέ, ζτρου – ορέ ζτρου – (κτυπά και αυτός).

ΣΚΗΝΗ Η'

Ο Ανατολίτης, ο Λογιώτητος και ο Ξενοδόχος. (οι δ' άλλοι σιωπούν καθήμενοι)

ΑΝΑΤ. (προς τον Λογιώτατον) συ για ντεν εχόρεψες καλά;

ΛΟΓ. Ουκ έμαθον ορχείσθε.

ΑΝΑΤ. Μάτε τώρα – σύκο ένα σου ποντάρι χτύπα άλλο σου ποντάρι, γένηκε χορός, πάει λέωντας.

ΛΟΓ. Έα με – (προς τον Ξενοδόχον) άξον μοι νηφοκοκκόζωμον.

ΑΝΑΤ. Ντεν τρέπεσαι εσύ κωντζά ⁶⁰ μου λογιώτατο, νύμφη τέλεις; πού ν' αυρούμε τώρα νύφη για; (προς τον Ξενοδόχον) έλα, έλα, μισέ Μπαστιά, Λογιώτατο νύφη υρεύει.

ΞΕΝ. (προς τον Λογιώτατον) καλέ σεις εν ντρεπούστενε να λέτεν πως θέτενε νύφη; και πού να σας την ευρούμεν τώρη;

ΛΟΓ. Ουχί, αλλά νηφοκοκκόζωμον είρηκα.

ΑΝΑ. Έι, ιστέ, νύφη κοκκόνα για; ένα ζουμί έχει παραπάνου.

ΛΟΓ. Ουκ έγνωκες αγράμματα.

ΑΝΑΤ. Εγώ γράμματα ντε ξέρω, αμμά, νύφη κοκκόνα καλή ντουλειά ντεν είναι – ετούτο καταλαβαίνω τι τα πη.

⁶⁰ Μέγας

ΛΟΓ. Ω αναλφάβητε άνερ!!! και δη ζωμόν, έφην, του κόκκου, ον υμείς οι βάρβαροι καφφέ καλείτε.

ΑΝΑΤ. Καφφέ τέλεις;

ΛΟΓ. Έγωγε.

ΑΝΑΤ. Έγωγεσ να γένης – και ντε λες ετζι, μόνε λες νύφη και κοκκόνα; πολύ σασκίни άντρωπω είσαι ατζαΐπικο
⁶¹ μπουταλά είσαι, να μη σε κακοφανή.... εγώ έτσι σασκίни άντρωπο ντεν είδα ακόμα.... καρδιά του τέλει καφφέ, και να υρεύει κοκόνα νύφη – ακόμα να ντιούμε τι τα υρίψης, λοής κοπής ανάποντα πράγματα.

ΣΚΗΝΗ Θ'

(Ο Ανατολίτης καθ' εαυτόν παρατηρών τους άλλους).

ANAT. E!!! Χιώτη μέτυσε κοιμάται, Μωραΐτη λογαριάζει

– Κυπριώτη συλλογιέται – Κηρτηκό τξιμπούκι πίνει –

Λογιώτατο γράφει – άμμα Αρβανίτη ντουλειά καλά ντεν

πηγαίνει – να, να, – γούρλωσε μάτια του, τρίζει δόντια του,

τρίβει μουστάκι του – αλλά αλέμ καυγκά τα κοπαρδίσει

⁶² γιατί κουρουλντίστηκε πολύ ⁶³ φοβούμαι. Αρβανίτη

καυγατζή ⁶⁴ άντρωπο είναι – το κάμει α!

⁶² Εκρήξει

⁶³ Προητοιμάσθη

⁶⁴ Φίλερις

ΣΚΗΝΗ Γ'

Ο Αλβανός μεθυσμένος μαλώνει με τον Κρητικόν, πυροβολεί με την πιστόλαν και τον πληγώνει πολλά ελαφρά εις τον βραχίονα.

Αλβανός, Κρης και ο Ανατολίτης.

ΑΛΒ. Ορέ κρητικά, ορέ – πρα – εσύ εσύ ορέ κρητικά! – πω το γουρουνίζεις εσύ εμένα ορέ το πα – πα το παληκάρι;

ΚΡΗΣ. Δεν κατέχω ετζά πράμα, μηδέ κατέχω σε πούρι, θιός και η ψυχή μου.

ΑΛΒ. Πώς ορέ να το λες έτζι εσύ ορέ εσύ, πούετες ορέ εγώ στο στο στο Κρήτη ορέ; κ' έριχνες; γώ ορέ το το το τουφέκιας σα σα σαν το βροχάδες....

ΚΡΗΣ. Είπα σου το δά μαθές δε σε κατέχω δεδίμ, διάλε τα πάσπαλα ⁶⁵ που θα θέσω στον άδη.

ΑΛΒ. Πρα πώς το κάνεις έτζι ορέ που δεν το γουρουνίζεις; πω σε γουρουνίζω εγώ....

ΚΡΗΣ. Κατέχω δα σε δεδίμ, τώρα, π' ούρθες κι' άφαγες τα κουράδια ⁶⁶ μας.

ΑΛΒ. (με θυμόν) τφου, αλλά μπελιάβερσιν ⁶⁷ ποιος ορέ να τρως κουράδια;

ΑΝΑΤ. (καθ' εαυτόν) ε – καυγά τώρα σα μόσκο τα

⁶⁵ Κόνιν των λειψάνων

⁶⁶ Πρόβατα ή κοπάδια

⁶⁷ Κακόν να τον δώση ο Θεός

μυρίσει.

ΚΡΗΣ. Και γιάντα δα δεδίμ ψόματ' άναι δα, που δεν αφήκατε κουράδια στην Κρήτη;

ΑΛΒ. Άιδε να χάνεσαι πίθε μούτη, (τρίζων τους οδόντας) ποιος ορέ τ' όφαγες κουράδιας;

ΚΡΗΣ. Εσύ δα μαθές, κ' οι συντρόφοι σου, δεδίμ κι' ολιάς.

ΑΛΒ. (τον πτύει) τφου, τεταχήνιε ⁶⁸.

ΚΡΗΣ. (τον πτύει) τφου..

ΑΛΒ. (τον πτύει) τφου και συ μούτη – (ευγάζων την πιστόλαν), να ορέ ποιος να τρως κουράδιας – πυροβολεί και φεύγει).

ΚΡΗΣ. Ω, ω, ω,! διαλέ τζ' αποθαμμένοι σου, και τζ' απομεινάρει σου, μ' εσκότσες εδά.

ΑΝΑΤ. Δεν είπα εγώ; Ιστέ Αρβανίτη χουνέρι ⁶⁹ του έκαμε, (τρέχει προς τον Κρήτα), πού χτύπυσε; ιστέκα, ισκέκα, (βλέπει την πληγήν) ε; ζαράρη ⁷⁰ ντεν έχει τίποτα – μη φοβάσαι – σήκω, σήκω, (τον σηκώνει ολίγον).

⁶⁸ Στον διάβολον

⁶⁹ Προτέρημα

⁷⁰ Βλάβην

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

(Ο Ξενοδόχος ακούσας τον κρότον του πιστολίου, τρέχει φωνάζων, και οδυρόμενος).

ΞΕΝ. Ουγού, ουγού, ουγού· – ουγού διαβόντρου γυιοί – αλοί, αλοί αλοί μου του κακόσορτου, ίντ' αν τούτο π' ούπαθα – αλοί· – (προς τον Χίον κοιμώμενον). Καλέ σεις, μισέ Μπουρλή, κοιμούστεν καλέ;

ΧΙΟΣ. Ίντα πάθετεν;

ΞΕΝ. Φονικό διαβόντρου γυιέ, φονικό – κι' εν ξυπνάτεν πλια;

ΧΙΟΣ. Και πούντο άματις το χειμονικό;

ΞΕΝ. Καλέ διαβόντρου κουλούκι, εγώ λέγω σας φονικό, κι' εσείς ονειρευγούστεν χειμονικό; εν ξυπνάτεν τώρη να δγήτεν τα αίματα;

ΧΙΟΣ. Πιταού κ' ήγλεπά το ς' τ' όνειρό μου – και ποιός να σας χαρώ ήκαμέν το;

ΑΝΑΤ. Αρβανίτη χτύπησε Κηρτικό;

ΧΙΟΣ. Και π' ούντος τώρη ο Αρβανίτης;

ΑΝΑΤ. Έφυγε – χου – αν το πιάσης.

ΑΝΑΤ. Ουγού, Ουγού. Ίντα δουλειαίς που πάθαμεν, ίντα να τον κάωμεν τώρη τον Κρητικόν;

ΚΥΠ. Να το γιατρέψουμε.

ΧΙΟΣ. Και ποιος να το γιατρέψη να σας χαρώ;

ΚΥΠ. Εγώ τον γιατρεύω – φέρτε ξύδιν, λάδιν, ρακίν,

στουπίν, μαστίχιν, και ένα σαχάνην, άψετε και λαμπρόν στη
φουκούν να το κάμω μεχλέμην ⁷¹ να τ' αλλείψω τον γιαραν
του.

ΧΙΟΣ. (προς τον ξενοδόχον) μισέ Μπαστιά!.... ακούσετέν
τα; φέρτεν τα....

ΞΕΝ. Οχωνούς φέρνω σας τα μα εν κάμνει, να σας χαρώ,
ν' άναι δώ ο Κριτικός· – να τον σηκώσουμ' απ' εδώ. (φεύγει).

ΚΡΗΣ. Δεν μπορώ κι' ολιάς, να πουρήσω ⁷² Θεός κ' η
ψυχή μου

ΚΥΠ. Σε καβαλλάμε στον άπορο ⁷³.

⁷¹ Αλειφήν

⁷² Να εύγαι

⁷³ Ίππον

ΣΚΗΝΗ ΙΒ.'

(Ο Ξενοδόχος εισέρχεται έντρομος, και ειδοποιεί τους άλλους, ότι έφθασεν η αστυνομία).

ΞΕΝ. Καλέ σεις καλέ σεις – ουγού πλάκωσεν η αστυνομία, πλάκωσε να – έρχεται – έρχεται – αλλοί μου αλλοί!! – Ίντα να κάμω τώρα; – ήσβυσα πλια ο κακόσορτος – ήσβυσα.

ΤΕΛΟΝ ΤΗΣ Α.' ΠΡΑΞΕΩΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ Β'

ΣΚΗΝΗ Α'

(Ο Αστυνόμος συνοδευμένος μετά των στρατιωτών εισέρχεται και εξετάζει).

Αστυνόμος, Ξενοδόχος και ο Κρης.

ΑΣΤ. Φέρμα ⁷⁴ γιαμά μη φύγη κανείς, είστε, ούλοι αδιλίτο κριμινάλε ⁷⁵ (προς τους στρατιώτας) μουρέ, Γεράσιμε, Αντζουλή, Διονύσιε! βάλτε τζη όλους ετούτοις απάρτε ⁷⁶ να τζη εξαμινάρω ⁷⁷ σεπαραμέντε ⁷⁸ (προς τον Ξενοδόχον) πού είναι γιαμά εκείός ο λαβωμένος;

ΞΕΝ. (τρέμων) ορίστε εδώ.... (δεικνύει τον Κρήτα)

ΑΣΤ. (εξετάζει τον Κρήτα) Πινομή σου μουρέ;

⁷⁴ Στήτε

⁷⁵ Εγκληματίαι

⁷⁶ Κατά μέρος

⁷⁷ Εξετάσω

⁷⁸ Εν μέρει

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.